

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE *B*ORRIANA

**REGLAMENT PER A L'EXERCICI DE LA
POTESTAT SANCIONADORA PER
L'AJUNTAMENT DE BORRIANA**

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE *B*ORRIANA

Í N D E X

Exposició de motius

Capítol I.- Disposicions generals

- Article 1.- Objecte i àmbit d'aplicació
- Article 2.- Principis generals
- Article 3.- Òrgans competents
- Article 4.- Relació amb l'ordre jurisdiccional penal
- Article 5.- Reconeixement de responsabilitat o pagament voluntari
- Article 6.- Transparència del procediment

Capítol II.- Iniciació

- Article 7.- Forma d'iniciació
- Article 8.- Formalització de la iniciació
- Article 9.- Mesures de caràcter provisional

Capítol III.- Instrucció

- Article 10.- Actes d'instrucció i al·legacions
- Article 11.- Obertura del període probatori i admissió de proves
- Article 12.- Pràctica de prova
- Article 13.- Proposta de resolució i audiència de les persones interessades

Capítol IV.- Finalització

- Article 15.- Resolució
- Article 16.- Efectes de la resolució
- Article 17.- Rescabament i indemnització

Disposició transitòria

Única.- Procediments iniciats amb anterioritat

Disposició final

Única.- Entrada en vigor

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BORRIANA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, va regular, entre altres matèries, el procediment administratiu comú previst en la Constitució per a garantir un tractament igualitari a tots els ciutadans, en les seues relacions amb l'Administració.

Dins d'aquesta concepció, l'esmentada Llei va integrar els principis que han d'informar l'exercici de la potestat sancionadora i els principis del procediment sancionador pròpiament dit, encara que es va abstenir -en coherència amb el bloc constitucional de competències- de formular una regulació per tràmits d'aquest últim. De tal forma que cada administració pública, respectant els principis reguladors continguts en l'expressada Llei, podia establir els seus propis procediments sancionadors respecte de les matèries en què té competències.

En aplicació de l'esmentat mandat, aquelles administracions públiques amb potestat normativa sancionadora van procedir a la formulació i aprovació dels reglaments de procediment sancionador pels quals s'havia de regir l'exercici de la seua potestat sancionadora. Sense perjudici de l'anterior, mitjançant RD 1398/1993, de 4 d'agost, del Ministeri d'Administracions Públiques, es va aprovar i va entrar en vigor el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

A pesar del tenor del seu preàmbul, la veritat és que resultava intranscendent per a l'Administració Local que el RD 1398/1993, de 4 d'agost, reconeguera la seua potestat reglamentària, en matèria d'infraccions i sancions, mitjançant la seua incorporació a les ordenances locals, atés que, desproveïdes les entitats locals d'àmbit territorial de potestat normativa sancionadora per a configurar infraccions i sancions, l'establiment d'un procediment sancionador propi resultava irrellevant sense cap dubte ja que, en tot cas, les ordenances en regular les infraccions i sancions havien d'ajustar-se, en tot cas, a la tipificació prèvia continguda en la norma legal i, de la mateixa manera, havien de regir-se pel procediment sancionador que les administracions públiques amb potestat normativa sancionadora -Estat o comunitats autònomes- establien igualment.

Les ordenances locals es limitaven a detallar quan no a repetir les infraccions prèviament tipificades en la norma legal estatal o autonòmica i a seguir el procediment sancionador establert en aquestes, sota pena de resultar manifestament il·legals, tal com clarament advertia la seua disposició addicional única i reiterava l'apartat 2 de l'article 2 del repetit RD 1398/1993, de 4 d'agost.

Així les coses, nombroses conductes anticíviques quedaven impunes i qualsevol intent adreçat a tipificar-les i sancionar-les xocava frontalment amb el principi de reserva de llei formal contingut tant en la Llei 30/1992, de 26 de novembre, com en la nostra Carta Magna. Com a màxim, va anar consolidant-se un corrent doctrinal que va admetre la regulació pròpia en les denominades relacions especials de subjecció o servei. Però el principi de reserva de llei formal obligava els òrgans jurisdiccionals, com no podia ser d'altra forma, a vetar qualsevol regulació que vulnerara aquest principi constitucional.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BORRIANA

A pesar d'això, i amb un gran esforç integrador, es va anar obrint pas la doctrina dels tribunals que, ponderant l'interés públic subjacent en tota convivència ciutadana i davant del buit legal existent, va perfilar els límits materials i formals als quals havia de subjectar-se la competència sancionadora de les entitats locals i que va culminar amb la doctrina establida per la Sentència del Tribunal Constitucional 132/2001, de 8 de juny.

Doctrina que va tenir la seua traducció normativa en la Llei 57/2003, de 16 de desembre, de mesures per a la modernització del govern local, que, modificant la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, va addicionar un nou títol, l'onzé, on s'atorga a les entitats locals potestat normativa sancionadora amb la finalitat d'ordenar adequadament les relacions de convivència d'interés local i del degut ús dels seus serveis, instal·lacions i dotacions en general, d'acord amb els criteris establits en l'esmentat títol i en defecte de norma sectorial específica.

El procediment sancionador municipal que es conté en el present Reglament té, en plena concordança amb l'esmentat títol, un àmbit material d'aplicació format per aquelles conductes que, incidint negativament en la convivència ciutadana i el degut ús dels serveis, dotacions i equipaments públics, atempten, menyscaben, dificulten o els lesionen i que constitueixen l'objecte sobre el qual recau la potestat normativa sancionadora reconeguda als ens locals, mitjançant l'aprovació de les seues ordenances.

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 1.- Objecte i àmbit d'aplicació

1.- L'exercici per l'Ajuntament de Borriana de la seua potestat sancionadora en matèria d'infraccions a les relacions de convivència d'interés local i a l'ús dels seus serveis, equipaments, infraestructures, instal·lacions i espais públics tipificades en les seues ordenances s'ha de regir pel present Reglament, en el marc de les competències atribuïdes com a pròpies pel títol XI de la Llei 7/1985 de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local.

2.- A l'efecte d'aquest Reglament s'entenen incloses les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia vinculades o dependents d'aquesta Administració, en els termes establits en l'art. 2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic i del procediment administratiu comú.

Article 2.- Principis generals

Són aplicables als procediments sancionadors objecte d'aquest Reglament els principis regulats en el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic i del procediment administratiu comú.

Article 3.- Òrgans competents

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BORRIANA

1. És òrgan competent per a iniciar i resoldre els procediments sancionadors objecte d'aquest Reglament el que establisquen les normes legals. De conformitat amb l'anterior i sense perjudici del que poguera establir una norma legal sectorial o especial, correspon a l'Alcaldia Presidència la competència sancionadora segons el que disposa l'article 21.1.n de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

2. L'Alcaldia Presidència pot, en els termes que preveu la normativa legal aplicable, delegar l'esmentada competència en altres òrgans d'aquesta Administració o de les entitats de dret públic vinculades o dependents de l'Ajuntament de Borriana.

Article 4.- Relació amb l'ordre jurisdiccional penal

1. Si, iniciat el procediment sancionador per l'òrgan competent, aquest estimara que els fets pogueren ser constitutius d'il·lícit penal, ho ha de comunicar al Ministeri Fiscal, sol·licitant-li testimoni sobre les actuacions practicades respecte de la comunicació, sense perjudici de procedir a la suspensió del procediment. La mateixa suspensió, l'ha d'acordar l'òrgan competent quan tinga coneixement que s'està substanciant un procés penal sobre els mateixos fets objecte del procediment sancionador.

2. En ambdós supòsits i en resoldre la suspensió del procediment sancionador, l'òrgan competent ho ha de comunicar al presumpte o presumptes inculpats.

3. Una vegada recaiguda una resolució judicial ferma, l'òrgan competent ha d'acordar, segons siga procedent, la continuació del procediment o l'arxivament de les actuacions.

4. Durant el temps en què estiguera en suspens el procediment sancionador pels motius continguts en aquest article, s'han d'entendre interromputs tant el termini de prescripció de la infracció com el de caducitat del mateix procediment.

5. Els fets declarats provats per resolucions judicials penals fermes vinculen l'Administració respecte als procediments sancionadors que substancie.

Article 5. Reconeixement de responsabilitat o pagament voluntari

1. Iniciat un procediment sancionador, si l'infractor reconeix explícitament la seua responsabilitat, es pot resoldre el procediment amb la imposició de la sanció que siga procedent.

2. Quan la sanció tinga caràcter pecuniari, el pagament voluntari per l'imputat, en qualsevol moment anterior a la resolució, implica igualment la terminació del procediment, sense perjudici de la possibilitat d'interposar els recursos procedents.

En els termes o períodes expressament establits per les corresponents disposicions legals, es poden aplicar reduccions sobre l'import de la sanció proposada, que han d'estar determinades en la notificació de la iniciació del procediment.

Article 6. Transparència del procediment

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BURRIANA

El procediment s'ha de desenvolupar d'acord amb el principi d'accés permanent. A aquest efecte, en qualsevol moment del procediment, les persones interessades tenen dret a conèixer el seu estat de tramitació i a accedir i obtenir còpies dels documents continguts en aquest.

CAPÍTOL II Iniciació

Article 7. Forma d'iniciació

1. Els procediments sancionadors s'inicien sempre d'ofici, per acord de l'òrgan competent, bé per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'ordre superior, petició raonada d'altres òrgans o denúncia.
2. Les comunicacions i les peticions raonades han d'especificar les dades de què dispose l'òrgan que les curse sobre les conductes o els fets que pogueren constituir infracció administrativa, la data o el temps en què s'hagueren produït, les infraccions en què pogueren consistir i la identitat dels que presumptament en resultaren responsables.
3. Les denúncies han d'expressar la identitat de la persona o persones que les presenten, el relat dels fets que pogueren constituir la infracció i, quan siga possible, la identitat dels presumptes responsables.
4. La comunicació d'un òrgan que tinga atribuïdes facultats d'inspecció, la petició raonada d'iniciació d'un procediment sancionador o la presentació d'una denúncia no vinculen l'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador.

Article 8. Formalització de la iniciació

- 1 La iniciació dels procediments sancionadors s'ha de formalitzar amb el contingut mínim següent:
- a) Identificació de la persona o persones presumptament responsables.
 - b) Els fets succintament exposats que motiven la incoació del procediment, la seua possible qualificació i les sancions que pogueren correspondre, sense perjudici del que resulte de la instrucció.
 - c) Instructor i, si escau, secretari del procediment, amb expressa indicació del règim de recusació d'aquests.
 - d) Òrgan competent per a la resolució de l'expedient i norma que li atribuïska aquesta competència, indicant la possibilitat que el presumpte responsable pugua reconèixer voluntàriament la seua responsabilitat, amb els efectes previstos en l'article 5.
 - e) Mesures de caràcter provisional que haja acordat l'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador, sense perjudici de les que es puguen adoptar durant aquest de conformitat amb l'article 9.
 - f) Indicació del dret a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per al seu exercici.
2. L'acord d'iniciació s'ha de comunicar a l'instructor, amb trasllat de totes les actuacions que hi haja respecte d'això, i s'ha de notificar a les persones interessades, entenent en tot cas per tal la persona inculpada.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BORRIANA

En la notificació s'ha d'advertir les persones interessades que, en cas de no efectuar al·legacions sobre el contingut de la iniciació del procediment en el termini previst en l'article 10.2, la iniciació s'ha de considerar proposta de resolució quan continga un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada, amb els efectes previstos en l'article 13 del present Reglament.

Article 9. Mesures de caràcter provisional

1. Per iniciativa pròpia o a proposta de l'instructor, l'òrgan competent per a iniciar el procediment sancionador pot procedir, en qualsevol moment i mitjançant una resolució motivada, a l'adopció de mesures de caràcter provisional que resulten necessàries per a garantir el bon fi del procediment, assegurar l'eficàcia de la resolució que poguera recaure o evitar el manteniment dels efectes de la presumpta infracció.

2. Les mesures de caràcter provisional poden consistir en la suspensió temporal d'activitats, en la prestació de fiances, així com en la retirada de productes o suspensió temporal de serveis per raons de sanitat, higiene o seguretat o qualssevol altres que hi haja previstes legalment.

En tot cas, han de ser proporcionades a la finalitat perseguida sense que la seua adopció pugua causar perjudicis de difícil o impossible reparació a les persones interessades o implicar la violació de drets emparats per les lleis.

CAPÍTOL III

Instrucció

Article 10. Actes d'instrucció i al·legacions

1. Els actes d'instrucció necessaris per a la determinació, coneixement i comprovació de les dades en virtut de les quals haja de pronunciar-se la resolució, els ha de realitzar d'ofici l'òrgan que tramite el procediment, sense perjudici del dret de les persones interessades a proposar aquelles actuacions que requerisquen la seua intervenció o constituïsquen tràmits legals o reglamentàriament establits.

2. Sense perjudici del que disposa l'article 6, les persones interessades disposen d'un termini de quinze dies per a aportar totes les al·legacions, documents o informacions que estimen convenients i, si escau, proposar prova concretant els mitjans de què pretenguen valdre's.

Article 11. Obertura del període probatori i admissió de proves

1. Presentades les al·legacions o transcorregut el termini establert a aquest efecte en l'apartat 2 de l'article 8, l'òrgan instructor pot acordar l'obertura d'un període de prova, per un termini no superior a trenta dies ni inferior a deu, quan no tinga per certs els fets al·legats per les persones interessades o la naturalesa del procediment ho exigisca.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BORRIANA

2. En l'acord que resolga l'obertura del tràmit de prova, l'instructor ha de decidir sobre l'admissió d'aquelles proves proposades per elles i ha de determinar d'ofici la pràctica de les que considere necessàries per a la resolució del procediment sancionador.

3. La desestimació de la pràctica de les proves proposades per les persones interessades ha de motivar-se en l'acord que se'ls ha de notificar. L'instructor del procediment només pot rebutjar les proves proposades per les persones interessades quan siguen manifestament improcedents o innecessàries i aquelles que per la seua relació amb els fets no puguin alterar la resolució final a favor del presumpte responsable o dels presumptes responsables.

Article 12. Pràctica de prova

1. Ha de comunicar-se a les persones interessades i amb l'antelació suficient l'inici de les actuacions necessàries per a la realització de les proves que hagen estat admeses. En la notificació s'ha de consignar el lloc, data i hora en què s'haja de practicar la prova, amb l'advertència, si escau, a les persones interessades del fet que poden nomenar tècnics perquè els assistisquen.

2. En els supòsits en què, a petició de la persona interessada, hagen d'efectuar-se proves la realització de les quals implique despeses que no haja de suportar l'Administració, aquesta pot exigir-ne la bestreta a reserva de la liquidació definitiva, una vegada practicada la prova. La liquidació de les despeses s'ha de practicar unint els comprovants que n'acrediten la realitat i quantia.

3. Els fets declarats provats per resolucions judicials penals fermes vinculen l'Ajuntament de Borriana respecte dels procediments sancionadors que substancien.

4. Els fets constatats per funcionaris a qui es reconeix la condició d'autoritat, i que es formalitzen en document públic observant els requisits legals pertinents, tenen valor probatori sense perjudici de les proves que en defensa dels seus respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar els mateixos administrats.

Art. 13. Proposta de resolució i audiència de les persones interessades

1. Instruït el procediment i conclosa, si escau, la prova, l'instructor ha de formular proposta de resolució que s'ha de cursar, junt amb els documents, actuacions i al·legacions que consten en l'expedient, a l'òrgan competent per a resoldre, a fi que dicte una resolució.

2. En la proposta de resolució s'han de fixar de forma motivada els fets, especificant-se els que es consideren provats i la seua exacta qualificació jurídica, s'ha de determinar la infracció que, si escau, aquells constitueixen i la persona o persones que en resulten responsables, especificant-se la sanció que proposa que s'imposa i les mesures provisionals que haguera adoptat, si escau, l'òrgan competent per a iniciar el procediment o l'instructor d'aquest; o bé s'ha de proposar la declaració de no-existència d'infracció o responsabilitat i el correlatiu sobreseïment del procediment.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BORRIANA

3. La notificació de la proposta de resolució a les persones interessades i el correlatiu tràmit d'audiència a fi que formulen les al·legacions i presenten els documents que estimen pertinents no s'ha de realitzar si les persones interessades no han formulat al·legacions dins del termini concedit a aquest efecte en la notificació de la iniciació del procediment o, formulades i instruit el procediment, la proposta de resolució no modifica la determinació inicial dels fets, la seua qualificació, la sanció o la responsabilitat susceptible de sanció a imposar contingudes en la iniciació del procediment ja notificada a les persones interessades.

4. Per contra, si com a conseqüència de la instrucció del procediment la proposta de resolució modificara els fets, la seua qualificació o la de la sanció o responsabilitat derivades d'aquests, s'ha de notificar en tot cas a les persones interessades, hagen o no realitzat al·legacions dins del termini concedit en ser-los notificat l'inici del procediment.

CAPÍTOL IV Finalització

Art. 14. Actuacions complementàries

1. Abans de dictar una resolució, l'òrgan competent per a resoldre el procediment pot decidir, mitjançant una resolució motivada, la realització de les actuacions complementàries que considere necessàries per a la resolució del procediment.

2. L'esmentada resolució ha de notificar-se a les persones interessades, concedint-los un termini de set dies per a formular les al·legacions que tinguen per pertinents. Les actuacions complementàries han de practicar-se en un termini no superior a quinze dies. El termini per a resoldre el procediment ha de quedar suspès fins a la terminació de les actuacions complementàries.

Art 15. Resolució

1. La resolució del procediment ha de ser motivada i ha de decidir totes les qüestions plantejades per les persones interessades, així com aquelles altres derivades del procediment, i pot contenir, si escau, les disposicions cautelars necessàries per a garantir la seua eficàcia fins que no siga executiva.

2. La resolució s'ha de formalitzar per qualsevol mitjà que acredite la voluntat de l'òrgan competent per a adoptar-la.

3. En la resolució no es poden acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment, excepte els que resulten, si escau, de l'aplicació del que preveu el número 2 de l'art. 12, amb independència de la seua diferent valoració jurídica.

Si la discrepància en la valoració jurídica de la infracció consistira en el fet que l'òrgan competent per a resoldre entén que aquesta revesteix més gravetat que la determinada en la proposta de resolució per l'instructor, ha de notificar-se a les persones interessades perquè aporten totes les al·legacions que estimen convenients, concedint-los un termini de deu dies.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BORRIANA

4. Les resolucions s'han de notificar a les persones interessades. Si el procediment s'haguera iniciat com a conseqüència d'ordre superior o petició raonada, la resolució s'ha de comunicar a l'òrgan administratiu autor d'aquella.

5. El termini màxim en què ha de notificar-se la resolució expressa a les persones interessades és de sis mesos. El còmput de l'esmentat termini s'ha d'iniciar -en els procediments sancionadors als quals siga aplicable el present Reglament- des de la data en què l'òrgan competent per a la seua resolució resolga la seua incoació.

El transcurs del termini de sis mesos per a resoldre el procediment i notificar la resolució se suspén en els supòsits següents:

a) Quan haja de requerir-se qualsevol persona interessada per a l'esmena de deficiències i l'aportació de documents i altres elements de judici necessaris, pel temps que passe entre la notificació del requeriment i el seu compliment efectiu pel destinatari, o, a falta d'això, el transcurs del termini concedit.

b) Aquells altres supòsits previstos en el número 5 de l'article 42 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en cas que algun d'ells concorreguera en la tramitació dels procediments sancionadors que es regeixen pel present Reglament.

6. Excepcionalment i quan concórrega alguna de les circumstàncies previstes en el número 6 de l'article 42 de l'esmentada Llei 30/1992, de 26 de novembre, l'òrgan competent per a resoldre pot acordar l'ampliació del termini màxim de resolució dels procediments sancionadors, dins dels límits que en l'esmentat número es preveuen. La resolució que estableix l'ampliació del termini màxim ha de ser en tot cas motivada.

7. No és aplicable el procediment simplificat regulat en el capítol V del RD 1398/1993, de 4 d'agost, a les infraccions que -en defecte de normativa sectorial específica- i en l'àmbit material contingut en l'article 139 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, tipifique l'Ajuntament de Borriana en les seues ordenances.

8. Transcorregut el termini màxim o, si escau, l'ampliació d'aquest sense que s'haja dictat i notificat la resolució del procediment, se'n produeix la caducitat. En aquests supòsits, la resolució que declare la caducitat ha d'ordenar l'arxivament de les actuacions.

Art. 16.- Efectes de la resolució

1. Les resolucions que posen fi a la via administrativa són immediatament executives.

2. Les resolucions que no posen fi a la via administrativa no són executives fins que no haja transcorregut el termini legal perquè la persona interessada faça ús de dret a interposar el recurs o

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE BORRIANA

recursos legalment previstos o, si escau, el fixat en la normativa aplicable a l'Ajuntament per a resoldre-ho expressament o presumptament.

3. La resolució de qualsevol recurs que interpose la persona interessada no pot suposar, en cap cas, la imposició de sancions més greus per a aquesta.

4. Amb la finalitat de garantir l'eficàcia de la resolució, aquesta pot adoptar o contenir les disposicions cautelars necessàries per a garantir la seua eficàcia fins que no siguen executives.

Art. 17. Rescabament i indemnització

1. Si les conductes sancionades hagueren causat danys o perjudicis a l'Ajuntament, la resolució del procediment pot declarar:

a) L'exigència a l'infractor de la reposició al seu estat originari de la situació alterada per la infracció.

b) La indemnització pels danys i perjudicis causats, quan la seua quantia haja quedat determinada durant el procediment.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior i sempre que no haja quedat determinada l'exigència de reposició de la situació originària així com quantia de la indemnització que fóra procedent, l'Ajuntament pot establir les esmentades obligacions en procediments complementaris i independents, la resolució dels quals ha de posar fi a la via administrativa.

3. Els fets declarats provats per les resolucions judicials fermes i per les resolucions dels procediments sancionadors han de vincular aquests procediments.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Única. Procediments iniciats amb anterioritat

Els procediments sancionadors, inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reglament per a l'exercici de la potestat sancionadora per l'Ajuntament de Borriana, incoats amb anterioritat a la seua entrada en vigor, s'han de regir per la normativa vigent en el moment en què s'haguera adoptat la corresponent resolució d'incoació.

DISPOSICIÓ FINAL

Única. Entrada en vigor

El present Reglament ha d'entrar en vigor als vint dies de la seua publicació en el *Butlletí Oficial de la Província*.

M A G N Í F I C

AJUNTAMENT DE *B*ORRIANA

DILIGÈNCIA.- Borriana, 4 de febrer de 2011

Per a fer constar que el present Reglament, d'acord amb el que s'ha establert en la seua disposició única, va ser publicat íntegrament en el BOP núm. 155 de data 28 de desembre de 2010 i va entrar en vigor el dia 24 de gener de 2011.

La Direcció de la Secció V

Isabel Martínez Domingo